

Zuzana Droppová

TELO A INÉ KYBERHRÔZY

ROGERBOOKS

ISBN 978-80-89695-05-8

Telo a iné kyberhrôzy

Zuzana Droppová

Vydavateľstvo ROGERBOOKS

Copyright © Zuzana Droppová, 2013

Obálka © Zuzana Droppová, 2013

Ilustrácie © Zuzana Droppová, Petra Slováková

Korektúry a editácia: Zuzana a Bohumil Stožickí

2. knižná publikácia, prvé vydanie, 2013

Vydavateľ: **Martin Králik – ROGERBOOKS**

Krajná 23, 900 40, Dunajská Lužná, Slovenská republika

IČO: 47049481

DIČ: 1085414825

ISBN tlačenej knihy: 978-80-89695-04-1

ISBN PDF: 978-80-89695-05-8

ISBN mobi: 978-80-89695-06-5

ISBN epub: 978-80-89695-07-2

<http://rogerbooks.eu>

OBSAH

Telo	6
Veterán	30
Iba robot	39
Komma	51
Voda	58
Tá lepšia	67
Vajce dvoch detí	82
Výťah	87
Bazén	103
Päť ihiel do čela	107
Kimi	121
Smrť je priateľom múch	131
Tokov pes	144
Prvá slovenská kyberpunkerka	161

Zuzana „Kiri“ Droppová ráda vraždí děti. Ne, nevolejte policii. Zatím. A než ji zavoláte, přečtěte si raději tenhle kontroverzní výběr jejích povídek. Uděláte dobře. Kromě jiného zjistíte, že první věta je *možná* myšlena obrazně.

Texty téhle temné slovenské dračice nejsou ani na dobrou noc, a už vůbec na dobrý den. Ale jsou dobré. A to tak, že dost dobré

Autorka za prvé umí to, co dnes ve fantastické literatuře (záměrně nepíšu jen „ve SF“) umí málokdo. Napsat krátký, hutný text s atmosférou a vyšperkovaný údernou pointou. Takhle to vypadá jednoduše, ale v dnešní době šestisetstránkových užvaněných srágor a osmnáctidílných ság psaných jen kvůli počtu slov je tohle největší vítězství (ženského) ducha nad (grafomansky tupou) hmotou. Je úplně jedno, že její nápady jsou fyzikálně (Bazén) nebo technologicky (Kimi) prostě nemožné. Jde o to, že jim v tu chvíli uvěříte, že vás Droppová dostane do své (vždy a všude) tísnivé atmosféry, že vás každou další stránkou

udusí.

A tohle Kiri umí dobře. Na to vezte jed.

Za druhé, autorka umí vyprávět tak, že nenudí. Jasně, že když píše o dobře zvládnuté souloži, určitě nenudí. Kiri nenudí, ani když hrdinka jedné povídky mučáнкуje tlustého chlápka (*nejlépe se zabíjejí a muži sádelnatí a oslizlí chlapi středního věku. Všimněte si, prosím, že žádná autorka nemučí atletického blondáka s narvaným poklopцем*). Ovšem autorka nenudí ani při prostých popisech, vnitřních monolozích, úvahách. A to už je frajeřina.

Kiri prostě umí.

A nakonec za třetí: Zuzana Droppová píše jako ženská. Myslím, pořádná ženská. Tedy vůbec ne, jako tzv. „ženské autorky“, co dneska mydlí série typu „ach, kousám, kousáš, kousáme, achich.“ Autorek jako je Kiri není od Košic až po Aš zas až tak dost. A takhle drsných ještě méně.

Je jenom dobře, že nás milá a usměvavá Zuzana Droppová protáhne svými běsy, že nás naučí cítit s roboty i s mrzáky. Že nás vrhne do světa polostínů a stínů, do světa pustých zahrad i nadoblačných apartmánů. Je dobře, že nám nabídne své světy.

Jsou totiž jiné.

Jsou její.

My se v nich můžeme prohánět, pozorovat, ohlížet a hlavně – bát se.

A to je dobře.

Přeji vám, milí čtenáři, opravdu špatnou, bezesnou noc.

Jiří W. Procházka

Telo

Najprv bolo veľmi dlho ticho.

Potom sa rozpíali prístroje.

Ako prvý sa mu vrátil sluch, po ňom nasledoval zrak. Išlo to len pomaly a neochotne.

Stav povýmene osobnosti poznal veľmi dobre. Spočiatku mával letmú nevoľnosť, no tá už dávno prešla. Teraz to bol stav blízky trom vodkám so štipkou syntetického morfínu.

Drogy mal rád. Vyfarbovali mu život ako omaľovánku a pritom si zachoval priam dokonalé zdravie. Telesné aj duševné.

Nikdy nebral nič primitívnejšie ako toxiká tretej generácie. Nevznikala na ne závislosť a takmer vôbec neboli zdraviu škodlivé.

Žena, na ktorú sa pozeral v zrkadle, bola veľmi krásna

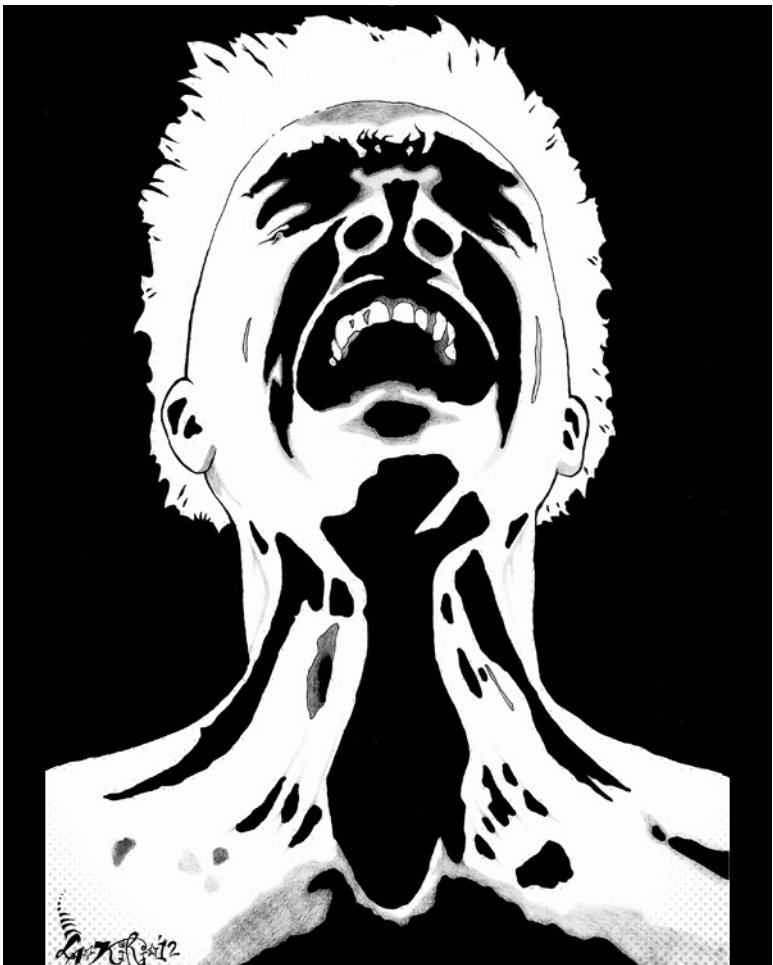
Telo

a veľmi obézna.

Vlasy mala naozaj dlhé a svetlé. Keď zaklonil krk úplne dozadu, zacítil, ako ho končeky šteklika na achilovkách.

Zdvihol hlavu a snovo sa zadíval na Lex nasťahovanú vo svojom tele, v rovnakom kresle na opačnej strane miestnosti. Miloval pohľad na vlastnú postavu a len nerád sa s ňou lúčil na niekoľko mesiacov.

Pred zákrokom si dvakrát overil platbu zálohy. Už

o tridsať minút si podali ruky pred budovou centra výmeny osobností a s úsmevom vstúpili dnu do intoxikujúcej nádhery prísľubu splnených túžob.

Obom dali zvýšenú dávku snových sedatív, a keď sa prebudili, mali za sebou hotové kino nasetovaných vidín o sebe a novej budúcnosti.

Špičkovými psychológmi na mieru ušitý motivačný výlet do vlastnej hlavy o tom, ako sa na seba pozeráte do zrkadla, ste štíhly a preto aj veľmi krásny a dejú sa vám rôzne príjemné veci, ktoré sa vám na základe novonadobudnutej štíhlosti uskutočňujú a prežívajú oveľa lepšie.

Po prebudení klient necítil rozčarovanie, pretože bol odrazu v tele svojho slimmera a ten bol spravidla v dokonalej kondícii.

„Ako sa cítite?“ spýtal sa Perry hlbokým, smotanovým ženským altom.

„Výborne, ďakujem,“ odpovedala Lex, „a vy?“

„Tažko sa mi dýcha a srdce mi ide vytrhnúť.“

Sklopila mihalnice. „Prepáčte.“

„V poriadku. Som na to zvyknutý.“

Pomalým krokom sa priblížili k východu. Halou lenivo letelo niekoľko holo-reklám.

Pery sa priamo nechcel pozrieť ani na jednu. Vedel, že niektoré veľmi bohaté spoločnosti, už začínajú používať chytače pohľadu.

Pred vchodom sa rozlúčili, dokonca pridali i rozpačitý bozk na líce.

Lex sa išla ukázať priateľkám.

Perry išiel na osem rôznych miest. Všetky súviseli s chudnutím.

* * *

Prvá liposukcia trvala takmer 100 minút. Teraz stál pred obrovským zrkadlom a obzeral si Lexino telo. Vďaka